

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: főutca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	5	frt	—	kr.
Félévre	2	„	50	„
Negyedévre	1	„	50	„

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlár minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adtnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Eperjes, február 9-én.

A városok bekebelezéséről szóló törvény már több hónapja végre van hajtva.

Eperjes, mely ötszázados önállóságra hivatkozott, épen úgy kénytelen volt az új rend előtt meghajolni mint meghajoltak a törvény által bekebelezett többi városok.

Igen sokan kíváncsian várták az eredményt. A városi autonómia barátjainak, kik abban születtek, nevedtek s nőttek fel, fájt a szívük a bekebelezés pusztá gondolatára is. Nem hitték, hogy lehetséges lesz végrehajtani egy törvényt, mely óségi jogokat megszüntet s ötszázados önállóság helyett függő viszonyt teremt. Azt hirdették, hogy önállóság és függetlenség két egymást kizáró fogalom, valami olyanféle mint tűz és víz, mint fából vaskarika, vagy négysegletes kör. Gondolták, ez ellentétességen fog majd hajótörést szenvedni a törvény kivitele.

És csalódtak, a mint hogy csalódni emberi dolog.

A bekebelezés végrehajtása csendesen, simán folyt le. Előfordult ugyan egy-két olyan eset, a mikor a megyei bizottság közgyűlésén a város által kiküldött tagok közül ketten-hárman megragadták a szót, hogy a város érdekeit megóvándók, talpraesett beszédekkel s találó megjegyzéseket mondanak. De ezen néhány eseten kívül a város lakossága általában véve eddig még nem talált alkalmat arra, hogy a már hónapok előtt tényleg kivitt bekebelezésnek valami különös — akár hátrányos, akár előnyös — következményeit tapasztalja. A torony oly büszke, oly egyenes, mint volt; a városháza régi helyén áll s az esti világitás nem rosszabb mint azelőtt, igaz, hogy jobb sem.

Szóval Eperjes nagyjában a régi maradt s eddig misem fordult elő, a mi a lakosságának külsőleg is tudtára adta volna, hogy az új aera megnyílt.

És mégis jelentékeny a változás, melyen a város keresztülment. A „szabad királyi” cím, mint ilyen, megmaradt ugyan neki, de tényleg község lett belőlünk, rendezett tanácsu város, oly változás, melyre az illető törvény értelmében már a mult év végéig külsőleg tapasztalható tényeknek is kellett volna következnük.

A törvény ugyanis — helyesen vagy nem helyesen, ezt ez alkalommal vitatni nem akarjuk — a bekebelezett városok előljárósága tekintetében valóságos tabula rasa-t csinált. Kimondta, hogy a hivatalok minél előbb újból betöltendők.

Ezen actust megelőzőleg az új képviselő-testületnek már ez év első napjaiban kellett volna megalakulnia lennie, és pedig már annál is inkább, minthogy az új képviselő-testület tagjainak száma 108, holott az eddigi mindössze 48.

Az év lejárván, az 1876. évi virilisták mandatumata szintén lejárt, és így a törvény értelmében az új névsora lett megállapítva. A jelen év elejétől kezdve tehát, 54 városi lakos van, mint legtöbb adót fizető, arra feljogosítva, hogy a városi közgyűléseken nem csak megjelenjék, hanem tanácskozási és szavazási jogát érvényesítsék. Minthogy azonban a képviselő-testület másik (választott) fele még mostanig sincs megválasztva, az 54, ülés-

sel és szavazattal bíró virilisták közül is csak huszonnégyen lettek az eddigi közgyűlésekre meghíva és gyakorolhatták ama jogaikat.

Sőt a választások határnapja még maig sincs kitűzve, s a közönség ez iránt teljesen tájékozatlan.

Pedig kétségbevonhatlan tény, hogy az új képviselők választása városunk jövőjére lényeges kihatással lesz. Igen sok fog függni attól, hogy miként alakuland e választás eredménye.

Hogy úgy alakuljon, a mint azt a város érdekei megkívánják, szükséges, hogy a választók közönsége a választás ideje és módjait iránt teljesen és idejekorán tájékozva legyen, mert a tapasztalás bebizonyította, hogy a meglepetések csak ritkán válnak a közügy javára.

Ha tehát léteznek okok, melyek a választások elhalasztását szükségessé teszik, úgy azt hisszük, nem létezik semmi ok, mely a választás határnapjának kitűzését meg nem engedné. Különben is tekintetbe kell venni azt, hogy az ez évi legtöbb adót fizetők közül harmincan, mindaddig, a míg e választások meg nem ejtetnek, mint fennebb érintettük, nincsenek azon helyzetben, hogy törvényes jogaikat gyakorolják. Pedig ezen virilisták mandatumata csak ez év végeig tart. — Semmi által sincs tehát indokolva, ha csak két hónapra is megvonatik tőlök a lehetőség, jogaikkal élni.

Szükségesnek tartottuk ezt e helyen elmondani, mert a közönség tudja, hogy a város be van bekebelezve, tudja, hogy a szervezkedési szabályzat helyben van hagyva, valamint tudja azt is, hogy az ez évi virilisták névsora meg van állapítva; de nem tudja azt, hogy a szervezkedés végleges kivételében mi okozhatna még további szünetelést.

A Sárosmegyében létező m. kir. postahivataloknak forgalma 1876-ban.

Mindenki tudja, hogy a postarendszer mily hathatós és lényeges tényezője a közforgalomnak, különösen a mostani korban, melyneke tekintetbeni igényei szünet nélkül annyira fokozódnak. Azonban hányan vannak, a kik a postaforgalom eszközeiről, költségeiről s egyéb viszonyairól tudomással bírnának.

Azon kellemes helyzetben vagyunk, az alábbiakban közölhetni a megyénkben létező postahivatalok 1876. évi forgalmát kitüntető pontos adatokat, melyek t. olvasóinkat bizonyára érdekelni fogják.

Ezen adatok szerint Sárosmegyében jelenleg összesen 20 postahivatal létezik, melyek betürendben a következők: 1. *Abos*, postamester Szapok Balázs, 1874 óta; a postahivatal fenntartási költségei, (tisztí fizetés, irodai és szállítási átalány) 660 frt., a hivatal forgalmi kerületébe tartozik 28 helység. — 2. *Bártfa*, postamester 1874 óta Fussl Lipót; a hivatal fenntartási költségei 2521 ft., a kerület áll 27 helységből. 3. *Berzevce*, postamester 1868 óta Gumenszky Ferenc, fenntartási költség: 784 ft., a forg. kerületbe tartozik 14 helység. 4. *Eperjes*, postamester 1859 óta Paulus Károly, fenntartási költségek; 5905 ft., a forg. ker. áll 47 helységből. 5. *Felső-Szvidnik*, postamester 1874 óta Szenczer József, fenntartási költség 416 ft., a forg. ker. áll 16 helységből. 6. *Gerlachó*, postamester 1876 óta Kendra György, fenntartási költség 1034 ft., forg. ker. 23 helység. 7. *Girdt*, postamester 1866 óta Dénes Sándor, fenntartási költség 943 ft., forg. ker. 33 helység. 8. *Hannsfalva*, postamester 1858 óta Schultz Flórián, fenntartási költség 1556 ft., forg. ker. 24 helység. 9.

Héthárs, postamester 1876 óta Szirmay György, fenntartási költség 1093 ft., forg. ker. 11 helység. 10. *Kapi*, postamester 1873 óta Horváth-Szinyey Ottilia, fent. költség 482 ft., forg. ker. 17 helység. 11. *Kis-Szeben*, 1875 óta Holenia Ede, fenntartási költség 1502 ft., forg. ker. 30 helység. 12. *Komarnik*, postamester 1862 óta Csegeny István, fenntartási költség 2385 ft., forg. ker. 21 helység. 13. *Kurima*, postamester 1869 óta Piroch József, fentart. költség 550 ft., forg. ker. 17 helység. 14. *Nagy-Sáros*, postamester 1876 óta Lang Istvánné, fent. költség 587 ft., forg. ker. 8 helység. 15. *Orlik*, postamester 1867 óta Kiss Teréz, fent. költ. 1524 ft., forg. ker. 12 helység. 16. *Palocsa*, postamester 1873 óta Matyasovszky Ferenc, fent. költség 1103 ft., forg. ker. 21 helység. 17. *Raszlavicz*, postamester 1872 óta Berthóty-Golonyi Antónia, fent. költség 1585 ft., forg. ker. 26 helység. 18. *Siroka*, postamester 1872 óta Schneider János, fent. költség 1318 ft., forg. ker. 23 helység. 19. *Sóvár*, postamester 1871 óta Buday Kálmán, fent. költség 507 ft., forg. ker. 9 helység. 20. *Zboró*, postamester 1868 óta Batek Frigyes, fent. költség 416 ft., forg. ker. 18 helység.

Az összes sárosmegyei postahivatalok jövedelme tesz: 13,399 ft. 82 krt.; a veszteség pedig: 8,884 ft. 67 kr. Levonva a veszteséget, a tiszta nyereség 4515 ft. 15 krt tesz.

Személyes hitel.

Jól tudjuk, miszerint a váltó oly oklevél, mely által kibocsátója magát a köztörvényiekkel szigorúbb feltételek alatt kötelezi, hogy valamely meghatározott összeg pénz bizonyos helyen és időben vagy maga fizetend, vagy annak más általi kifizetését eszközöli. — Ilyetén oklevél, illetőleg váltónak alapján, az eperjesi kir. volt váltó törvényeszkénél, még 1869-ik évi júliushó 12-én nyújtottam be Gatterer S. felperesnek Berkovics Pinkász homonnai lakos alperes elleni 350 ft. váltóösszeg és járuléka iránti keresetét. — Ezen keresetre vonatkozó tárgyalás még ugyan azon 1869-ik évi augusztushó 4-ik napján megejtetett, de a törvényesen megidézett alperes a tárgyalásnál sem személyesen, sem megbízottja által meg nem jelenvén, a kereseti váltó összegben és annak járulékaiban makacsságból elmarasztaltatott. — És minthogy a hozott ítélet jogerejüvé vált, és alperes kötelezettségének még is eleget nem tett; annál fogva a kielégítési végrehajtás iránti kérvényt 1869-ik évi augusztushó 24-én beadtam. — Ezen kérvény az akkori törvényes szabály szerint a Zemplén megyei alispáni hivatalhoz áttétetvén, a homonnai járás akkori főszolgabírája oda utasított: hogy az elrendelt kielégítési végrehajtásnak foganatot szerezzen. Ezen megkeresés folytán két évi hosszú várakozás és türelem szükséges volt ahhoz, hogy a homonnai akkori főszolgabíró a lefoglalt ingóságoknak elárverezésére határidő napot tűzzön, illetőleg arra, hogy az 1869-ik évi november 24-én elrendelt végrehajtás az 1871. évi novemberhó 24-én tehát éppen két évnek eltelté után foganatosítottassék.

Az 1871-ik évi novemberhó 24-én eszközölt bírói árverésnél az alperestől lefoglalt ingóságoknak csak egyik része adatván el, az ezen árverés-kor eredményezett 491 frt 52 kr. az összes ügyiratokkal együtt az 1872-ik évi januárhó 1-én életbe léptetett homonnai kir. járásbírói ítélet — mint illetékessé vált bírósághoz áttétetett. — Ezen utóbb érintett kir. járásbírósnál a vételárnak felosztását és az ügynek elintéztetését a nagyméltóságú m. kir. igazságügyi ministeriumnál — e részbeni kérvénynek beadásával — szorgalmaztam, mely szorgalmazás illetőleg feljelentésnek csekély

1873. évi martiushó 3-án 1176 sz. a.
1873. évi aprillhó 30-án 3331 sz. a.
1873. évi augusztushó 8-án 5474 sz. a.
1873. évi augusztushó 24-én 7446 sz. a.

Ezen négy rendű megszüretést az eperjesi kir. törvényszék egész hivatalos készségeggel megtette ugyan, de sürgetéseinek egyikére sem kapván választ, egyrésztől a bírói tekintélyt, másrésztől a gyors igazságkiszolgáltatásnak érdekét megóvándó, az ügynek elintéztetését a nagyméltóságú m. kir. igazságügyi ministeriumnál — e részbeni kérvénynek beadásával — szorgalmaztam, mely szorgalmazás illetőleg feljelentésnek csekély

ugyan, de mégis azon eredménye lett, hogy a homonnai kir. járásbíró, az eperjesi kir. törvényszéket 1873. évi sept. 10-én 3039. szám alatt értesíteni jónak találta arról: hogy az árverés folytán befolyt 491 frt 52 kr. a homonnai takarékpénztárnál van elhelyezve.

Az 1873-ik évi szeptember 19-ke óta az árfelosztásnak eszközlését Homonnán, a kir. járásbírósnál két ízben sürgetni személyesen megkísérítettem, de mind annyiszor sikertelenül, a mennyiben — a hosszú út és fáradozásom után azon nem várt választ nyertem: miszerint a kir. járásbírósnál korábbi hátrálékok is lévén, várakoztam addig, míg az általam képviselt ügynek elintézésére reá kerül a sor!

A járásbíró által ígért sorrend megérkezésének reményében, az árfelosztásra vonatkozó határidő napnak valahára leendő kitűzésére ismét három és fél évig várakoztam, míg végtére a bünosor legkegyetlenebb neméhez a nyilvánosságához nyultam arra nézve, hogy a homonnai kir. járásbíró tisztelet közegeinek eskü kötelezte gyors eljárását az egész jogász közönség és azok előtt, — kik az érintett közegek irányában fenhatósággal bírnak — feltárjam.

Azon esetre, ha ezen nyilvános föllépésem is sikerrelméné válnék, miután a nyolc és fél év előtt hozott ítélet végrehajtásának fogamatosságát mind ez ideig kieszközölni az általam igénybe vett mindennemű sürgetések által sem bírtam; annál fogva ezen ügy elintézésének további szorgalmazását az eperjesi ügyvédi kamaránál fogom határozottan kérelmezni, de hogy ismét minő sikerrel? azt megjósolni a jövő titkai közzé tartozik.

A fentebbiekből kitetszik: miszerint elegendő lelki erőm, bátorságom és függetlenségem volt szavamot emelni a jog, az igazságszolgáltatás és a kérdéses váltó-ügy elintézésére sürgetésének érdekében!

Továbbá jól tudjuk, miszerint a sajátjának biztonsa a személyes hitelnek szilárdasága nem egyedül a jó, gyors és szigorú igazságszolgáltatásban, de a böcs törvények és jó rendőrségi intézkedések keresendő. Ámde hazánkban hol keressük és találjuk fel a három kellék közül csak az egyiket is? Hiszen a felettes bíróságoknak centralisatiója s ennek folytán lassu eljárása úgy a saját biztonságának, valamint az annyira ohajtott személyes hitelnek határozottan útjában áll. A lassuság tekintetéből a számtalan esetek közül csak egyet hozok fel, ugyan is: a főméltóságú m. kir. Curia — mint semmitől sem féltető eperjesi m. kir. járásbíró és helybeli püspökség és káptalanának Petrásovics Sándor elleni 168 frt 24 kr. bérleti hátrálék iránti perét még 1876-ik évi július hó 22-én 3716. szám alatt felterjesztette, az ügy azonban majdnem hét hónap óta Budapesten nyugodtan van, a bérlet tartamának ideje ma holnap lejár, alperes a bérletből kiköltözködik, a birtokban határt nem ismerőleg a tulajdonos felperesnek kárára tetszése szerint mindent tesz és intézkedik; felperes jogainak érvényesítését tölem mint megbízott ügyvédétől követeli, s mindezekkel szemben fegyverem egyedül azon körülmény, hogy ügyfeleimnek azon határozott választ adhatom: „tessék türelemmel várakozni, mert a per 1876-ik évi július 22-ike óta Budapesten nyugodtan várja sorrendben elintézését.”

Ezek és ezekhez hasonló esetek azok, melyek miatt személyes hitelünk nem a külföldön, de hazánkban sem szilárdítható meg.

Második kellékképpen a böcs törvények hozattak fel, de polgári s büntető törvénykönyv hiányában, a törzsiülöttnök nevezhető polgári törvénykezési eljárásban avagy az elavult corpus iurisban csak úgy nem találhatjuk fel azokat, mint nem találhatjuk fel a „pandúr” rendszerben, a jó rendőrségi intézkedéseket.

Arra nézve tehát, hogy a személyes hitel megszilárdíthatóságát óhajtanó lenne: miszerint a hazánkban már gyökeret vert austriai polgári törvénykönyv a kor szelleme s viszonyainkhoz képest átídomítva törvény gyanánt elfogadtassék. A kir. ítelő tábla s a Curia decentralisáltassék. A m. kir. Curia, semmitől sem féltető osztálya megszüntetessék. Végre hogy bíróságainknál a munkának felosztása szakelőadók szerint történjék. És legvégül, hogy a független bírói állással, a törvény iránti tisztelet, és az eskü parancsolta kötelezettségnek érzete, kapcsolatba hozassék. **Ruszinó Endre,** köz- és váltó ügyvéd.

T a n ü g y.

A helybeli magyar-német tannyelvű leányiskolában a szokásos félévi vizsgálatok f. hó 17-én, szombaton (délelőtt az I—IV, délután pedig az előkészítő (V.) osztályban), fognak megtartatni, melyekre úgy az érdeklött szülők, mint a tanügy barátai ezennel tisztelettel meghívattak. — Szolgáljon egyuttal figyelmeztetésül a t. c. szülőknek, hogy, a kik a f. tanév második felére leánygyermeküket ez intézet bármely osztályába járattatni akarják, az iskolába való felvételt a növendékek jól felfogott érdekében mennél előbb eszközöljék. Eperjes, 1877. február 8.

Lévay István,

kir. főgymn. tanár s a magyar-német tannyelvű leányiskola vezetője.

A takarékmagtárakról.

„Segíts magadon, és az Isten is megsegít!” Nagyon régi, de mindenkor igaznak bizonyult közmondás az, mit jelen soraim fölébe irtam.

Segítsünk önmagunkon, — gondoskodjunk a jövőről, melyet átláthatlan fátyol borít, s melyről nem tudhatjuk jót-e vagy roszt tartalmaz részünkre, — ne elégedjünk meg azzal, hogy ma van miből élnünk, hanem nézzünk utána, hogy holnap, holnapután és azután is legyen; — legyen fő törekvésünk az, hogy a bekövetkehető szükségben segíthessünk magunkon a nélkül, hogy idegen segílyre szorulni kénytelenítettünk, — mert még ha kapnánk is másoktól segílyt, annak megérkezéig is sok sanarúságot kellene kiállanunk, oly annyira, hogy lehetne eset, a mikor a segíly már későn érkeznék meg, — de ezen kívül nagy kérdést képez még az is, hogy idegenek segílyének-e oly nagy mértékben rajtunk, mint a minő nagy lenne a mi szükségünk?! —

Csak az az ország lehet boldog, a melynek népe nem számít mások segílyére, hanem saját erejére támaszkodva, gondoskodik önmagáról!

Az előadottaknak alapját az önszegély képezi; — az önszegélynek többféle neme van ugyan, én azonban csak az egyikről, a „takarékmagtárak”-ról fogok szólni.

A takarékmagtáraknak, mint az aszály okozta inség, vagy vízáradás és más elemi csapások által előidézett szükségben, közvetlen és gyors segílyt nyújtó intézménynek szükségessége, régen elismert tény, — és a kormány részéről nem egyszer, és nem egy felhívás bocsátott ki az országba, melyek mindannyian a „takarékmagtárak” üdvös voltát hangsúlyozva, azok létesítését szorgalmazták; — de fájdalom! mind ez elhangzott a pusztában, és papírra írott malaszt maradt; — az e tekintetbeni kísérletek oly csekély eredményűek, hogy mai napság vannak megyék, melyekben 200—300 község közül, alig 3—4-ben van takarékmagtár.

És vajjon mi ennek az oka? — honnan származik eme — látszólagos — közömbösség?

Ezek oly kérdések, melyekre felelni — szerintem — igen könnyű, mivel az én egyéni véleményem abban öszpontosul, hogy a „takarékmagtárak” létesítésének elmulasztási oka, első sorban — tisztelet a kivételnek — a községi jegyzőkben, mint a kik egy községben activ tényezők, — és másod sorban a községek összes előjáróságiban rejlik; — magában a népben nincsen közömbösség, — hanem igen is van a községi jegyzők, és községi előjáróságokban; — és csak is őket tartom hibáztathatónak, ha a kormány részéről is üdvösnök és szükségesnek elismert „takarékmagtárak” mind ez ideig csak a képzletek honában találhatók fel.

(Folytatása következik.)

Különfélék.

A nőgyelet kétszer-huszonhét-krajaeros sítahangversenye igen szépen sikerült. A terem teljesen megtelt s kivált hölgyvilágunk sok bájos tagja által volt képviselve. Gyönyörűség volt végignézni azokon a könnyűded, szép alakokon, a mint a zene rythmusa szerint a néző szemé előtt el-ellebegtek. Volt alkalom eszmét cserélni azon kedvelt thema felett, hogy mely fiúrtök a szebbek — a szökék-e vagy a barnák? — Ilyenkor az ember igazán a legnagyobb zavarban van. Melyik nézetet adoptálja, a mikor az ellenkező állítás bebizonyítására annyi kedves argumentum ingatja meg az ember álláspontját. Pláne megoldani azt a kérdést, hogy ki volt hát a legszebb? ez nagyobb feladat, mint volt a konstantinápolyi konferenciáé. Minden ítélet — ha alapos és helyes akar lenni — tökéletes elfogulatlanságot és tárgyilagosságot tételez fel. De már most tessék a hölgyekkel szemben tárgyilagosságot lenni! Ezt meg is kísértetni, hasztalan fáradság lenne. Azért, mi részünkről még ilyenü kísérletekbe sem bocsátkozunk.

A huszonhét-krajaeros bazár, hol a nemes cél iránt melegen érdeklődő hölgyek csemegéket sat. árultak, jó eszme volt s az ellátandó árvák részére szép jövedelmet hajtott.

No még egyet! Szép hölgyeink a rendezőség által, a falragaszok közvetítésével fel lettek kérve, hogy egyszerű házi toilletekben szerencsétlenség a vigalmat. A rendezőség valószínűleg azon helyes szempontból indult ki, hogy szép hölgyek egyszerű öltönyben is szépek, valamint a gyémánt arany foglalat nélkül is gyémánt. Nos azt hiszik önök, hogy így volt? Nem! Hölgyeink legnagyobb része báliai öltönyben jelent meg, a mi azonban az animót utóvégre nem korlátozta.

A korcsolyázó-egylet ezévi esti ünnepélye fényesen sikerült, bár az időjárás az nap oly enyhe és szelid volt, hogy sportkedvelőink az utcán lévő hónap elolvadása következtében már a legkomolyabb aggodalmaknak engedték magukat oda. Az est azonban megmutatta, hogy a látszat sokszor csal s hogy az ember már csak akkor desperáljon, a mikor már benne van a bajban.

A jég kitünő volt, a lég télies ugyan, de nem kellemetlenül hideg. A közönség — úgy korcsolyázók, mint mükedvelők és nézők — mi-ként ily alkalmakkor rendezlen, igen nagy számban jelent meg. A korcsolyázótér magikus képet tárt a

szemlélő elé; mert mi nyujt szebb látványt, mint azok, a zene mellett láthatatlan szárnyakon repülni látszó, graciosus női alakok, azok a kar-mantyúk, azok a titokteljes zajjal tovasikló, fényes korcsolyák? . . . Ah azt látni kell s a ki látta, bizonyosan nem felejtí el! Aztán a lobogó lángok, a színes lampionok, a röppentyúk, tűzkarikák és görögtűzfény, mely tündéres színt kölcsönöznek az egész kaleidoskopszerű látványnak, mely minden pillanatban változik s így a nem korcsolyázó nézőnek is gyönyört szereznek. Fájdalom, a jég már olvadni kezd, maholnap végleg behuzzák a sárga-kék zászlot, melyet ez évben tulajdonkép alkalom sem volt kitartólag és hűségesen szolgáltni. Az ember szíve úgy van alkotva, hogy mindenkor a bánat egy neme lepi meg, valahányszor látja, hogy vége felé közeledik oly valami, a mi előtte kedves és kellemes volt. — Hányan fogják tehát mondani, hogy: kár! És joggal, mert a hölgyek oly szépek, mikor korcsolyáznak . . .

A Galicia felé vezető utvonatokra nézve a közlekedési ministerium legutóbb terjedelmesebb rendeletet intézett Sáros megye közönségéhez, melyben elrendeli, hogy azok a hadsereg mozgósításának eshetőségére való tekintettel a legrövidebb idő alatt jó karba helyeztessenek. Az ezen utvonatokon létező hidakra különös sulyt fektet a rendelet, meghagyván, hogy azok oly állapotba hozassanak, miként a legterhebb szekereket is megbírják. Ebből csak az következik, hogy kormányunk az eshetőségekkel szemben előrelátó intézkedéseket tesz, a mi, — akár beáll a mozgósítás szükségére, akár nem — mindenesetre csak helyeslehető.

Adomány. A király a zborói leégett r. k., nemkülönben az ottani orth. izraelita iskola fölépítésére külön-külön 200 forintot adományozott magánpénztárából.

Hosszu élet lábellen nélkül. Lipócon lakik egy 95 éves cigány, a ki — saját állítása szerint — soha lábellen nem hordott és összesen kétszer fordult meg a templomban. Azt mondja, hogy hosszu életét e két tulajdonságnak köszöni. R. é. V.

Disznót vásárolt. Mulatságos dologról értesítik a „Székesfehérvár és vidéke” című lapot X-ből. A szomszéd városban országos vásár lévén, egyik polgártárs megkérte barátját, hogy ha be megy, hozzon neki egy disznót. Adott rá 40 frtot. A megbízott bemenvén a vásárra, mindenek előtt betért egy fogadóba, azután elfelejtett disznót vásárolni; de nem felejtett el rettenetesen berugni. Az élvezetet azonban kebelbarátja 40 frtján szerezte meg. Öreg este ért haza teljesen beszámíthatatlan állapotban. A jó barát már várta, de sajnosan győződött meg róla, hogy nem hozott disznót, s szídtá érte is nagyon. A részeg agyába a szidásra egy pillanatra bevilágított a józanság napja s önértettel mondta: „Hoztam disznót pajtás; ha csak disznó kell — itt vagyok én.” A 40 forintot másnap megfizette.

Kigyó-eső. Az egyiptomi tizcsapások egyikére emlékeztet az a hír, melyet Észak-Amerikából jelentenek s mely szerint Memphis városában a Tennessee-államban a januári vihar alkalmával tömérdek számu kigyó hullott alá a felhőkből. A kigyók hossza 12—18 hüvely. A „Nev-York Herald” szerint a déli államok egyikéből békaesőt, egy másikkól halesöt jelentenek. Bármennyire amerikai humbugneműeknek látszanak is a hírek meg van a természetes magyarázatuk azokban az amerikai borzasztó viharokban, melyek néha egész darab tengert felkapnak a levegőbe s mértőlőkre elsodorják és a víztőlőcsereken, melyek a tenger, a tavak vagy a posványok vizeit mindenestül föl-szivják a felhőkbe s elsodorják messzire.

Megbetegedés tisztátalan jég folytán. Észak-Amerikában az az eset történt, hogy egy nagy fogadóban az italokba tett jég által sokan megbetegedtek. A mezejtett vizsgálat kideríté, hogy a jég holtvízű töből való volt, melyben rothadó anyagok gyultek volt meg. Ez eset tanulságul szolgálhat a közönségnek, mely nagy részében azt tartja, hogy a jég, tekintet nélkül eredetére, föltétlenül ártalmatlan.

I r o d a l o m.

„Hasonszenvi Közlöny” cím alatt Budapesten egy népszerű folyóirat indult meg. Programjából közöljük a következőket: A „Hasonszenvi Közlöny” a nyilvános és magán egészségügy, valamint a hasonszenvi gyógymódnak népszerű folyóirata leendő minden emberbaráti és életfenntartási eszmét és tárgyat, melynek ismertetése a közművelődés és közérdekre nézve fontossággal bír, fel fog karolni és minden társadalmi körben elterjeszteni.

De hogy a közművelődés és közérdek e lap által előmozdítva legyenek, nem téveszthetjük szem elől olvasóink nem szakértői álláspontját és ez okból minden közleményünkben számúve lesz a hosszadalmasság; — a nyelv érthetőségére különös gondot fogunk fordítani, és a mennyire csak lehetséges az előadás módja által igyekezni fogunk az olvasási érdeket felkölteni.

Előfizetési díj: egész évre 3 frt. fél évre 1 frt. 50 kr. A lap megjelenik minden hó 1-jén és 16-án. Kiadó-hivatal: Mérleg-utca 3 sz. II. em. 33 ajtó.

ugyan, de mégis azon eredménye lett, hogy a homonnai kir. járásbíró, az eperjesi kir. törvényszék 1873. évi sept. 10-én 3039. szám alatt értesíteni jónak találta arról: hogy az árverés folytán befolyt 491 frt 52 kr. a homonnai takarékpénztárnál van elhelyezve.

Az 1873-ik évi szeptember 19-ke óta az árfelosztásnak eszközlését Homonnán, a kir. járásbírósnál két ízben sürgetni személyesen megkísérítettem, de mind annyiszor sikertelenül, a mennyiben — a hosszú út és fáradozom után azon nem várt választ nyertem: miszerint a kir. járásbírósnál korábbi hátrálékok is lévén, várakozom addig, míg az általam képviselt ügynek elintézésére reá kerül a sor!?

A járásbíró által ígért sorrend megérkezésének reményében, az árfelosztásra vonatkozó határidő napnak valahára leendő kitűzésére ismét három és fél évig várakoztam, míg végtére a bünostor legkegyetlenebb neméhez a nyilvánossághoz nyultam arra nézve, hogy a homonnai kir. járásbíró tisztelt közegeinek eskü kötelezte gyors eljárását az egész jogász közönség és azok előtt, — kik az érintett közegek irányában fenhatósággal bírnak — feltárjam.

Azon esetre, ha ezen nyilvános föllépésem is sikeretlenné válnék, miután a nyolc és fél év előtt hozott ítélet végrehajtásának fogatosítottatását mind e ideig kieszközölni az általam igénybe vett mindennemű sürgetések által sem bírtam; annál fogva ezen ügy elintézésének további szorgalmazását az eperjesi ügyvédi kamaránál fogom határozottan kérelmezni, de hogy ismét minő sikerrel? azt megjósolni a jövő titkai közzé tartozik.

A fentebbiekből kitétszik: miszerint elegendő lelki erőm, bátorságom és függetlenségem volt zavamat emelni a jog, az igazságszolgáltatás és a kérdéses váltó-ügy elintézésére sürgetésének érdekében!

Továbbá jól tudjuk, miszerint a sajátunk bizottsága s a személyes hitelnek szilárdsága nem egyedül a jó, gyors és szigorú igazságszolgáltatásban, de a bölcs törvények és jó rendőrségi intézkedések keresendők. Amde hazánkban hol keressük és találjuk fel a három kellék közül csak az egyiket is? Hiszen a felettes bíróságoknak centralisatiója s ennek folytán lassu eljárása úgy a saját biztonságának, valamint az annyira ohajtott személyes hitelnek határozottan útjában áll. A lassúság tekintetéből a számtalan esetek közül csak egyet hozok fel, ugyan is: a főméltóságú m. kir. Curia — mint semmitűzőkhez az eperjesi m. kir. járásbíró s a helybeli püspökség és káptalanak Petrásovics Sándor elleni 168 frt 24 kr. bérleti hátrálék iránti perét még 1876-ik évi július hó 22-én 3716. szám alatt felterjesztette, az ügy azonban majdnem hét hónap óta Budapesten nyugodtan van, a bérlet tartamának ideje ma holnap lejár, alperes a bérletből kiköltözködik, a birtokban határt nem ismerőleg a tulajdonos felperesnek kárára tetszése szerint mindent tesz és intézkedik; felperes jogainak érvényesítését tölem mint megbízott ügyvédétől követeli, s mindezekkel szemben fegyverem egyedül azon körülmény, hogy ügyfeleimnek azon határozott választ adhatom: „tessék türelemmel várakozni, mert a per 1876-ik évi július 22-ike óta Budapesten nyugodtan várja sorrendbeni elintézését.“

Ezek és ezekhez hasonló esetek azok, melyek miatt személyes hitelünk nem a külföldön, de hazánkban sem szilárdítható meg.

Második kellékképpen a bölcs törvények hoztattak fel, de polgári s büntető törvénykönyv hiányában, a törzshülytnek nevezhető polgári törvénykezési eljárásnak avagy az elavult corpus iurisban csak úgy nem találhatjuk fel azokat, mint nem találhatjuk fel a „pandúr“ rendszerben, a jó rendőrségi intézkedéseket.

Arra nézve tehát, hogy a személyes hitel megszilárdíthatóságát óhajtandó lenne: miszerint a hazánkban már gyökeret vert austriai polgári törvénykönyv a kor szelleme s viszonyainkhoz képest átírdomítva törvény gyanánt elfogadtassék. A kir. ítélő tábla s a Curia decentralisáltassék. A m. kir. Curia, semmitűzői osztálya megszüntetessék. Végre hogy bíróságainknál a munkának felosztása szakeladók szerint történjék. És legvégül, hogy a független bírói állással, a törvény iránti tisztelet, és az eskü parancsolta kötelezettségnek érzete, kapcsolatba hozassék. **Rusznikó Endre,**
köz- és váltó ügyvéd.

T a n ü g y.

A helybeli magyar-német tannyelvű leányiskolában a szokásos félévi vizsgálatok f. hó 17-én, szombaton (délelőtt az I-IV, délután pedig az előkészítő (V.) osztályban), fognak megtartatni, melyekre úgy az érdeklött szülők, mint a tanúgy barátai ezennel tisztelettel meghívattak. — Szolgálaton egyúttal figyelemztetésül a t. c. szülőknek, hogy, a kik a f. tanév második felére leánygyermeküket ez intézet bármely osztályába járatni akarják, az iskolába való felvételt a növendékek jól felfogott érdekében mennél előbb eszközöljék.

Eperjes, 1877. február 8.

Lévay István,

kir. főgymn. tanár s a magyar-német tannyelvű leányiskola vezetője.

A takarékmagtárakról.

„Segíts magadon, és az Isten is megsegít!“ Nagyon régi, de mindenkor igaznak bizonyult közmondás az, mit jelen soraim fölébe írtam.

Segítsünk önmagunkon, — gondoskodjunk a jövőről, melyet átláthatlan fátyol borít, s melyről nem tudhatjuk jót-e vagy roszt tartalmaz részünkre, — ne elégedjünk meg azzal, hogy ma van miből élnünk, hanem nézzünk utána, hogy holnap, holnapután és azután is legyen; — legyen fő törekvésünk az, hogy a bekövetkező szükségben segíthessünk magunkon a nélkül, hogy idegen segílyre szorulni kénytelenítettünk, — mert még ha kapnánk is másoktól segílyt, annak megérkezéig is sok sanyaruságot kellene kiállanunk, oly annyira, hogy lehetne eset, a mikor a segíly már későn érkeznék meg, — de ezen kívül nagy kérdést képez még az is, hogy idegenek segíthetnének-e oly nagy mértékben rajtunk, mint a minő nagy lenne a mi szükségünk?! —

Csak az az ország lehet boldog, a melynek népe nem számít mások segílyére, hanem saját erejére támaszkodva, gondoskodik önmagáról!

Az előadottaknak alapját az önségi képezi; — az önségi népek többféle neme van ugyan, én azonban csak az egyikről, „a takarékmagtárak“ról fogok szólni.

A takarékmagtáraknak, mint az aszály okozta inség, vagy vízáradás és más elemi csapások által előidézett szükségben, közvetlen és gyors segílyt nyújtó intézménynek szükségessége, régen elismert tény, — és a kormány részéről nem egyszer, és nem egy felhívás bocsájtott ki az országba, melyek mindannyian a „takarékmagtárak“ üdvös voltát hangsúlyozva, azok létesítését szorgalmazták; — de fájdalom! mind ez elhangzott a pusztában, és papírra írott malaszt maradt; — az e tekintetbeni kísérletek oly csekély eredményűek, hogy mai napság vannak megyék, melyekben 200—300 község közül, alig 3—4-ben van takarékmagtár.

És vajjon mi ennek az oka? — honnan származik eme — látszólagos — közömbösség?

Ezek oly kérdések, melyekre felelni — szerintem — igen könnyű, mivel az én egyéni véleményem abban öszpontosul, hogy a „takarékmagtárak“ létesítésének elmulasztási oka, első sorban — tisztelet a kivételnek — a községi jegyzőkben, mint a kik egy községben activ tényezők, — és második sorban a községek összes előjáróságai-ban rejlik; — magában a népben nincsen közömbösség, — hanem igen is van a községi jegyzők, és községi előjáróságokban; — és csak is őket tartom hibáztathatónak, ha a kormány részéről is üdvösnek és szükségesnek elismert „takarékmagtárak“ mind ez ideig csak a képzeletek honában találhatók fel.

(Folytatása következik.)

Különfélék.

A nőgyelet kétszer-huszonhét-krajcáros sétatáncversenye igen szépen sikerült. A terem teljesen megtelt s kivált hölgyvilágunk sok bájos tagja által volt képviselve. Gyönyörűség volt végignézni azokon a könnyűed, szép alakokon, a mint a zene rythmusa szerint a néző szemé előtt el-elbegték. Volt alkalom eszmét cserélni azon kedvelt thema felett, hogy mely fűrtök a szebbek — a szőkék-e vagy a barnák? — Ilyenkor az ember igazán a legnagyobb zavarban van. Melyik nézetet adoptálja, a mikor az ellenkező állítás bebizonyítására annyi kedves argumentum ingatja meg az ember álláspontját. Pláne megoldani azt a kérdést, hogy ki volt hát a legszebb? ez nagyobb feladat, mint volt a konstantinápolyi konferenciáé. Minden ítélet — ha alapos és helyes akar lenni — tökéletes elfogulatlanságot és tárgyilagosságot tételez fel. De már most tessék a hölgyekkel szemben tárgyilagosságnak lenni! Ezt meg is kísérteti, hasztalan fáradság lenne. Azért, mi részünkről még ilyenemű kísérletekbe sem bocsátkozunk.

A huszonhét-krajcáros bazár, hol a nemes cél iránt melegen érdeklődő hölgyek csemegéket sat. árultak, jó eszme volt s az ellátandó árvek részére szép jövedelmet hajtott.

Nó még egyet! Szép hölgyeink a rendezőség által, a falragaszok közvetítésével fel lettek kérve, hogy egyszerű házi toalettekben szerencsétlenség a vigalmat. A rendezőség valószínűleg azon helyes szempontból indult ki, hogy szép hölgyek egyszerű öltönyben is szépek, valamint a gyémánt arany foglalat nélkül is gyémánt. Nos azt hiszik önök, hogy így volt? Nem! Hölgyeink legnagyobb része bálias öltönyben jelent meg, a mi azonban az animót utóvégre nem korlátozta.

A korcsolyázó-egylet ezévi esti ünnepélye fényesen sikerült, bár az időjárás az nap oly enyhe és szelid volt, hogy sportkedvelőink az utcán lévő hónap elolvadása következtében már a legkomolyabb aggodalmaknak engedték magukat oda. Az est azonban megmutatta, hogy a látszat sokszor csal s hogy az ember már csak akkor desperáljon, a mikor már benne van a bajban.

A jég kitünő volt, a lég télies ugyan, de nem kellemetlenül hideg. A közönség — úgy korcsolyázók, mint műkedvelők és nézők — miként ily alkalmakkor rendesen, igen nagy számban jelent meg. A korcsolyázótér magikus képet tárt a

szemlélő elé; mert mi nyujt szebb látványt, mint azok, a zene mellett láthatatlan szárnyakon repülő látszó, graciosus női alakok, azok a karantányúk, azok, a titokteljes zajjal tovasikló, fényes korcsolyák? . . . Ah azt látni kell s a ki látta, bizonyosan nem felejtí el! Aztán a lobogó lángok, a színes lampionok, a röppentyűk, tűzkarikák és görögtűzfény, mily tündéres színt kölcsönöznek az egész kaleidoskopszerű látványnak, mely minden pillanatban változik s így a nem korcsolyázó nézőnek is gyönyört szereznek. Fájdalom, a jég már olvadni kezd, maholnap végleg behuzzák a sárga-kék zászlot, melyet ez évben tulajdonképp alkalom sem volt kitaratólag és hűségesen szolgálni. Az ember szíve úgy van alkotva, hogy mindenkor a bánat egy neme lepi meg, valahányszor látja, hogy vége felé közeledik oly valami, a mi előtte kedves és kellemes volt. — Hányan fogják tehát mondani, hogy: kár! És joggal, mert a hölgyek oly szépek, mikor korcsolyáznak . . .

A Galicia felé vezető utvonatokra nézve a közlekedési ministerium legutóbb terjedelmesebb rendeletet intézett Sárosmege közönségéhez, melyben elrendeli, hogy azok a hadsereg mozgósításának eshetőségére való tekintettel a legrövidebb idő alatt jó karba helyeztessenek. Az ezen utvonatokon létező hidakra különös súlyt fektet a rendelet, meghagyván, hogy azok oly állapotba hozassanak, miként a legterhebb szekereket is megbírják. Ebből csak az következik, hogy kormányunk az eshetőségekkel szemben előrelátó intézkedéseket tesz, a mi, — akár beáll a mozgósítás szükségé, akár nem — mindenesetre csak helyeselhető.

Adomány. A király a zborói leégett r. k., nemkülönb az ottani orth. izraelita iskola fölépítésére külön-külön 200 forintot adományozott magánpénztárából.

Hosszu élet lábellen nélkül. Lipócon lakik egy 95 éves cigány, a ki — saját állítása szerint — soha lábellenit nem hordott és összesen kétszer fordult meg a templomban. Azt mondja, hogy hosszu életét e két tulajdonságnak köszöni. R. é. V.

Disznót vásárolt. Mulatságos dologról értesítik a „Székesfehérvár és vidéke“ című lapot X-ből. A szomszéd városban országos vásár levén, egyik polgártárs megkérte barátját, hogy ha be megy, hozzon neki egy disznót. Adott rá 40 frtot. A megbízott bemenvén a vásárra, mindenk előtt betért egy fogadóba, azután elfelejtett disznót vásárolni; de nem felejtett el rettenetesen berugni. Az élvezetet azonban kebelbarátja 40 frtján szerezte meg. Őreg este ért haza teljesen beszámíthatatlan állapotban. A jó barát már várta, de sajnosan győződött meg róla, hogy nem hozott disznót, s szidta érte is nagyon. A részeg agyába a szidásra egy pillanatra bevilágított a józanság napja s önérettel mondta: „Hoztam disznót pajtás; hacsak disznó kell — itt vagyok én.“ A 40 forintot másnap megfizette.

Kigyó-eső. Az egyiptomi tizsapások egyikére emlékeztet az a hír, melyet Észak-Amerikából jelentenek s mely szerint Memphis városában a Tennessee-államban a januári vihar alkalmával tömérdek számu kigyó hullott alá a felhőkből. A kigyók hossza 12—18 hüvely. A „Nev-York Herald“ szerint a déli államok egyikéből békaesőt, egy másikból halesőt jelentenek. Bármennyire amerikai humbugneműeknek látszanak is a hírek meg van a természetes magyarázatuk azokban az amerikai borzasztó viharokban, melyek néha egész darab tengert felkapnak a levegőbe s mértőföldre elsodorják és a víztölcsérekben, melyek a tenger, a tavak vagy a posványok vizeit mindenestül föl-szivják a felhőkbe s elsodorják messzire.

Megbetegedés tisztátalan jég folytán. Észak-Amerikában az az eset történt, hogy egy nagy fogadóban az italokba tett jég által sokan megbetegedtek. A megejtett vizsgálat kideríté, hogy a jég holtvízű tóból való volt, melyben rothadó anyagok gyűltek volt meg. Ez eset tanulságul szolgálhat a közönségnek, mely nagy részében azt tartja, hogy a jég, tekintet nélkül eredetére, föltétlenül ártalmatlan.

I r o d a l o m.

„Hasonszenvi Közlöny“ cím alatt Budapesten egy népszerű folyóirat indult meg. Programjából közöljük a következőket: A „Hasonszenvi Közlöny“ a nyilvános és magán egészségügy, valamint a hasonszenvi gyógymódnak népszerű folyóirata leendő és minden emberbaráti és életfenntartási eszmét és tárgyat, melynek ismertetése a közművelődés és közérdekre nézve fontossággal bír, fel fog karolni és minden társadalmi körben elterjeszteni.

De hogy a közművelődés és közérdek e lap által előmozdítva legyenek, nem téveszthetjük szem elől olvasóink nem szakértői álláspontját és ez okból minden közleményünkben számúzra lesz a hosszadalmasság; — a nyelv érthetőségére különös gondot fogunk fordítani, és a mennyire csak lehetséges az előadás módja által igyekezni fogunk az olvasási érdeket felkölteni.

Előfizetési díj: egész évre 3 frt. fél évre 1 frt. 50 kr. A lap megjelenik minden hó 1-jén és 16-án. Kiadó-hivatal: Mérleg-utca 3 sz. II. em. 33 ajtó.

Mittheilungen der Kaschauer Handels- und Gewerbe-Kammer.

Programm.

Der Verein zur Verbreitung des gewerblichen Unterrichtes und der Hausindustrie hat in Erwägung des Umstandes, daß die Einbürgerung der Strumpfwirkerei und Wirkwarenindustrie unserem Vaterlande unberechenbaren Nutzen bringen wird beschloffen, behufs Einführung dieser Industrie als Hausindustrie eine Lehrwerkstätte zu errichten, in welcher vor Allem 12 Webergesellen oder auch Jünglinge, die die Bürgerschule oder vier Klassen der Realschule absolviert haben, Aufnahme finden.

Die Lehrwerkstätte, welche ursprünglich für die Zips projectirt war, aber dort kein entsprechendes Mipland, wird in Kaschau errichtet werden, wo die Municipalbehörde mit Opferwilligkeit die nöthigen Localitäten einräumte.

Indem wir dies zur allgemeinen Kenntniß bringen, theilen wir die Bedingungen mit, unter welchen die Zöglinge in der Lehrwerkstätte Aufnahme finden und geben die Maßregeln bekannt, welche unser Verein im Interesse der Verbreitung der erwähnten Industrie veranlassen wird.

A. Aufnahmsbedingungen.

1. Aufnahme finden:

a) Jünglinge, die entweder das Weberergewerbe erlernt haben, d. i. ausgebildete Webergesellen sind, oder 4 Klassen der Realschule oder Bürgerschule mit Erfolg absolviert haben;

b) die ihr fünfzehntes Lebensjahr überschritten haben;

c) deren Moralität unbeanstandet ist und die sich verpflichten, nach Absolvierung der Lehrwerkstätte für drei auf einander folgende Jahre in den Dienst des Vereines zu treten und sich gegen entsprechende Zahlung dort verwenden zu lassen, wo der Verein es für gut findet.

2. Jeder Jüngling ist gehalten, entweder aus Eigenem, oder durch seinen Wohlthäter, seine Stadt oder sein Comitot an Alimentations-, Wohn- und Lehrkosten monatlich 15 fl. ö. W. zu zahlen, welche Summe in vierteljährigen Anticipandoraten in die Vereinskassa zu entrichten ist.

3. Der Lehrkurs dauert fünf Vierteljahre und beginnt derzeit am 2 Mai 1877.

4. Die Zöglinge beschaffen selbst ihre Bekleidung. — Sollte jedoch der Verein eine gleichartige Uniformierung für zweckmäßig erachten, so erhalten die Zöglinge zu diesem Zwecke einen entsprechenden Zuschuß.

5. Anmeldungen sind bis zum 25 April bei dem Secretariate der Kaschauer Handels- und Gewerbe-Kammer einzureichen.

B. Die Verwendung der ausgebildeten Jünglinge.

Wenn die Jünglinge ausgebildet haben, so erhält Jeder je einen Webstuhl derjenigen Art, in welcher er sich auf das Vollkommenste ausgebildet hat.

Dieser Webstuhl übergeht gegen Amortisirung in monatlichen Raten von 4 fl. in sein Eigenthum.

Der Jüngling wird ständig von dem Vereine beschäftigt, der ihm auch den Rohstoff liefert.

Er ist gehalten, sich mit seinem Webstuhle in der von dem Vereine bezeichneten Gemeinde auf drei Jahre anzufiedeln.

Ebenfalls beginnt er den Unterricht mit und auf seinem Webstuhle und erhält für jeden ausgebildeten Jüngling ein Separathonorar.

So ausgebildeten Personen erhalten ebenfalls Webstühle und Material, sowie ständige Arbeit.

Nach drei Jahren wird der Jüngling sich selbst überlassen, doch kann er, wenn er will, ständige Beschäftigung bei dem Vereine finden, der seine Arbeit jederzeit einlösen wird.

C. Anmerkung.

Nachdem die Strumpfwirkerei und Wirkwarenindustrie sehr viele Beschäftigungsarten hat, welche nur für Frauenhände taugen, so wird in der Lehrwerkstätte auch für hospitierende Frauen ein Lehrkurs eröffnet, über welchen wir später das Nöthige veröffentlichen werden.

Kaschau, den 31. Januar 1877.

Das Präsidium des Vereines zur Verbreitung des gewerblichen Unterrichtes und der Hausindustrie in Oberungarn.

Der Generalsecretär: **Eugen Deil**,
Secretär der Kaschauer Handels- u. Gewerbe-Kammer.

Der Vicepräsident: **Theodor Münster**,
Bürgermeister der kon. Freistadt Kaschau.

Noch ein Wort zur Wasserleitung.

Es herrscht bezüglich der beabsichtigten Wasserleitung zumal bei einem Theile des deutschlesenden Publikums, eine Unkenntniß des Wesens und des Einzelheiten dieser Einrichtung: daß es nicht zu wundern ist, in welchem Maße ganz vernünftige Leute schiefe Urtheile darüber fällen; und deshalb nehme ich mir die Freiheit zur Aufklärung meiner Mitbürger noch Einiges hiemit beizutragen.

Es gibt kaum Jemanden innerhalb der Wällen dieser uralten Stadt, der nicht die Ueberzeugung im Busen trägt, daß unsere Brunnen ein schlechtes, unreines Cisternen ein unflätiges und beide vielzuwenig Wasser enthalten; es gibt dennoch Niemanden, der nicht ein gutes gesundes Wasser in hinlänglicher Menge haben wollte: nur zweifelt der Eine an dem Gelingen, der Andere stellt sich die Kosten als unerreichbar vor; ein Dritter ist über Einrichtung, Leistung

und andere Eigenthümlichkeiten einer zufriedenstellenden Leitung im Unklaren. Deshalb nehme ich Gelegenheit kurz darzulegen, was in der Sache bis jetzt geschehen ist, was zugleich einen Beweis abgeben soll, wie vorzüglich, zweckmäßig und dabei auch sparsam vorgegangen wurde.

a) Wie viel Wasser sie in den verschiedenen Jahreszeiten zu geben im Stande sind?

b) Ob dieses Wasser rein d. h. von vegetabilen und mineralischen Stoffen frei, wohlgeschmeckt und der Gesundheit erträglich ist.

c) Wie hoch dasselbe gelegen? d. h. ob es durch eigenen Fall die Stadt selbstthätig speisen kann, oder gehoben zu werden braucht.

d) Wie weit es von der Stadt aufgefangen und in Röhren geleitet zu werden braucht? was doch den kostbarsten Punkt der ganzen Leitung ausmacht. Diese Data wurden mit gewissenhafter Pünktlichkeit und rastlosem Eifer ein halbes Jahr hindurch — in 3 Jahreszeiten — mit nicht mehr Kosten als 12 fl. 66 fr. — gesammelt zusammengestellt und behufs Beurtheilung, Completirung und Schlußfolgerungen dem Director der Pester Wasserleitung H. Johann Wein, als der erprobtesten Autorität des Landes vorgelegt, der auch seine wohlmotivirte Meinung in einem an die Stadt-Repräsentanz gerichteten Memorial vorgelegt und zur Ausführung empfohlen. Diese sämtlichen kostbare Data enthaltenden Vorarbeiten, haben bis heute Alles in Allem keine 160 fl. gekostet, wozu die Stadt 100 fl. Sparsassa 100 fl. beigetragen.

So sparsam ist nun vorgegangen worden, und von diesem Pfade wird auch in Zukunft nicht abgegangen! Freilich schlägt man die Hände über den Kopf zusammen wenn man von den 3 Millionen zu lesen bekommt, welche die Stadt Pest, bisher für ihre ungleiche Wasserleitung ausgegeben, und von den 2 Millionen welche dieselbe noch zur Completirung erheischt. Herr Director Wein jedoch reducirt diese letztere Summe auf 450000 fl. und wird mit seiner Methode natürlicher Filter um diesen Preis Besseres erreichen, als jener Europa berühmte Engländer um das vierfache der Summe.

Diesen Mann haben wir für unser Werk gewonnen, und hoffen wenn auch die Ziffer von 31500 fl. bei der Ausarbeitung der speciellen Kosten-Ueberschläge überschritten werden sollte, dieses Plus keinen großen Posten ausmachen wird.

Damit jedoch die geehrten Leser darüber aufgeklärt werden welches Wasser, wie viel, woher, und auf welche Art die Einführung desselben in die Stadt, beabsichtigt wird, erlaube ich mir Ihre Aufmerksamkeit folgenden Zeilen zuzuwenden.

Das Hauptbedingniß ist und bleibt immer, daß das Wasser gut sei; demnach, daß wenn alles Uebrige zuzusetzt, diese Eigenschaft jedoch nicht allseitig befriedigend ist, dieses Wasser ohne Frage zu verwerfen sei; denn unreines Wasser haben wir ja, obgleich in sehr beschränkter Menge, auch gegenwärtig. Deshalb wurde jedes der beabsichtigten Wasser durch eine Commission, bestehend aus einem Geologen, 3 Chemikern und 2 Ärzten einer strengen Prüfung unterzogen, deren Aussage mit voller Verhütung aufgenommen werden kann. Die übrigen drei Eigenschaften, als: wie reich die Quelle, wie weit und wie hoch gelegen, sind wohl auch von Wichtigkeit, jedoch mehr oekonomischer Natur.

Im Ganzen wurden beobachtet, bemessen und untersucht: 5 Quellen und 2 fließende Wasser, welche sich, obiger vier Kategorien nach, also verhalten:

1. Die sechs Quellen des Sidlovezthales geben einzeln ein gutes Wasser, welches jedoch beim Ausflusse aus dem Thale schon moorig schmeckt, gab im Frühjahr und Herbst zweimal so viel Wasser als die jetzige Leitung, im Hochsommer aber um $\frac{1}{2}$ weniger, so daß auf die 10,000 Einwohner der Stadt nur 5 Liter per Kopf entfiel. Entfernung vom Mittelpunkte der Stadt 1440 W. Kl. mit dem Stadtpflaster kaum im Niveau gelegen, also ohne Hebung nicht einleitbar. — wurde aus obigen Ursachen verworfen. Ebenso

2. Die Wasser des Thales Polhanka, aus 7 Quellen zusammenfließend, einzeln gut, im Ganzen moorig, wohl mehr Wasser gebend als Sidlovez (Hochsommer 15 Liter pr. Kopf) 1600 Kl. entfernt, 3 Kl. über dem Stadtniveau situiert — nur zur Noth verwendbar befunden.

3. Die Quellen hinter dem Galvarienberg: Wasser gut, Menge wie in Polhanka, 1200 Kl. entfernt, Lage sehr niedrig, (1 Kl. unter dem Niveau) entschieden unbrauchbar.

4. Zimni potok, Wasser herrlich, hoch gelegen jedoch viel zu wenig, deshalb befeitigt.

5. Sebes-Báraljaer Quellen (Vodhradzil) eine wundervolle Schöpfung Gottes! herrliches tadellofes Wasser, reich, hoch gelegen, (80') jedoch beinahe 5000 Kl. von der Stadt entfernt, dessen Röhrenleitung allein 40tausend Gulden kosten würde, außerdem mit Expropriationschwierigkeiten verbunden, mußte leider aufgegeben werden.

6. Der Bach Delna, anscheinend rein, doch viele Pflanzensamen enthaltend, welche der Röhrenleitung Gefahr bringen könnten, außerdem durch zwei Dörfer und neben einer Pulvermühle fließend, wo er viel Unrath aufnimmt, unter den zwei Harságer Mühlen zu niedrig, ober denselben wohl 6' hoch, da jedoch diese gekauft werden müßten, ohne Bedenken aufgegeben.

Aus dieser Zusammenstellung ist ersichtlich weßhalb die 4 ersten von den angeführten Quellen bei Weitem nicht genügen, daß die Wasser der zwei erstgenannten moorig, daß die drei ersten allzuunreine,

und alle vier nicht näher gelegen sind als die projectirte Wasserstation, endlich, daß die fünfte Quelle wegen ihrer allzugroßen Entfernung für uns unerreichbar sei; daß hingegen:

6. Der Tarczafluß im Wege natürlichen Filtrirens gutes, vieles und genug nahe Wasser zu geben im Stande ist: und deshalb hat sich der berufene Hydrotechniker, Herr Joh. Wein, entschieden für Dieses ausgesprochen und seinen vorläufigen Kosten-Ueberschlag hierauf basirt.

Dieser Ueberschlag befindet sich nun in Händen des städt. Finanzausschusses nur Mittel und Wege ausfindig zu machen, mittelst deren die gegenwärtigen und zukünftigen Bewohner dieser Stadt, um einen mäßigen Preis, der großen Wohlthat theilhaftig werden können, für alle erdenklichen Bedürfnisse gutes Wasser, zu jeder Jahres- und Tageszeit, in Hülle und Fülle zu haben (Schluß folgt)

J. Benzúr.

Kleine politische Rundschau.

Inland. Das hervorragendste Ereigniß der Tagesgeschichte ist das völlige Scheitern der Verhandlungen zwischen den ungarischen und österreichischen Ministern und erhält das „N. P. Z.“ diesbezüglich folgendes Wiener Telegramm, welches die Lage zur Genüge kennzeichnet.

„Die Pantverhandlungen sind vollständig gescheitert. Ministerpräsident Tisza hat im Namen des gesammten Ministeriums dem Könige die Demission eingereicht. Die Ursache des eingetretenen Bruches liegt nicht im Widerstande der Nationalbank, sondern im Widerstande der österreichischen Regierung. Die unausgleichbare Differenz brach in Angelegenheit der Zusammenlegung des Generalrathes aus. Die Ungarn forderten, daß vier Mitglieder Oesterreicher, vier Ungarn sein sollen; die übrigen vier Mitglieder sind, ohne Rücksicht auf die Staatszugehörigkeit, durch die Aktionäre zu wählen. Die österreichische Regierung acceptirte dies nicht; angeblich, weil es geschehen könnte, daß lauter Ungarn gewählt werden, die Ungarn also in entschiedener Majorität wären. Darauf verlangte Tisza, daß vier Mitglieder von Ungarn ernannt und acht durch die Aktionäre der Generalversammlung gewählt werden. Der österreichische Finanzminister ging hierauf ein, erklärte aber, es müßte in die Statuten der neuen Bank ausdrücklich ein Punkt aufgenommen werden, daß sämtliche acht Mitglieder Oesterreicher sein müßten. Da erklärte der ungarische Ministerpräsident, daß unter solchen Verhältnissen jede weitere Verhandlung unmöglich sei. Es verlautet, daß der König Tisza aufgefordert habe, ihm seinen Nachfolger vorzuschlagen.“

Die Tragweite dieses Ergebnisses in ihren Folgen noch unberechenbar. Thatsache ist, daß unsere Minister dem Wunsche des Landes Rechnung getragen haben, indem sie erklärten, weitere Concessionen nicht machen zu können; haben doch schon auch die bereits gethanenen Zugeständnisse das Mißfallen und die Verorgniß des Landes erregt. Dafür zeugt auch das allgemeine stürmische Zurufen, womit unsere heimgekehrten Minister im Abgeordnetenhause begrüßt wurden.

Ausland. Die politische Welt hat wieder einmal eine Ueberrachung erlebt, wie solche in den letzten Jahren eben nicht zu den Seltenheiten gehörten.

Der türkische Großvezier Midhat Pascha, dessen, in den Tagen der schwersten Bedrängniß entfaltete riesenhafte Thätigkeit, die Welt zur Bewunderung hinriß, ist als ein Opfer des unermüdlchen Intriguen-spiels, gestürzt. Gegen den Großvezier arbeiteten der Schwager des Sultans, Damat Mahmud, dann der Minister des Aeußern, Savet Pascha und der einflüchtige durch Midhat gestürzte, Großvezier Mehmed Ruschdi Pascha.

An Midhats Stelle wurde Odhem Pascha ernannt, der bisherige türkische Botschafter in Berlin, der, wie man sagt, ein Mann von europäischer Bildung sein, aber keine ausgesprochene politische Richtung haben soll.

Die Bedeutung und Folgen von Midhats Sturz sind noch nicht zu ermessen, wie überhaupt die näheren Details dieses Ereignisses noch in undurchdringliches Dunkel gehüllt sind.

Wie einerseits Midhats Sturz, so macht andererseits Gortschakoffs Circulärnote viel von sich sprechen. Dieselbe enthält lediglich eine Anfrage an die Mächte, was dieselben angesichts des Scheiterns der Konferenz, zu thun beabsichtigen. Die Absichten Gortschakoffs und respektive Russlands scheinen durch diese Note zur Genüge hindurch. Wir entnehmen dem Circulare folgende Stellen wörtlich:

„So finden sich den die Kabinete nach mehr als einem Jahre diplomatischer Anstrengungen in derselben Situation, wie zu Anfang der Krise, nur daß diese Krise noch erschwert ist durch das vergossene Blut, durch die auf die Spitze getriebenen Leidenschaften, durch angehäufte Ruinen und durch den Ausblick auf eine unabsehbare Verlängerung des beklagenswerthen Zustandes der Dinge, welcher auf Europa so schwer lastet und mit Recht die öffentliche Meinung und die Regierungen beschäftigt. Die Anstrengungen der Mächte geben Zeugniß davon, welchen Werth die Großmächte auf die Pazifikation des Orients legen; sie konstatiren das Recht, das die Großmächte haben, Angesichts der allgemeinen Interessen diese Pazifikation zu sichern, und zeigen ihren festen Willen, durch eine allgemeine Verständigung dahin zu gelangen. Die Porte aber trägt weder ihren früheren Verpflichtungen Rechnung, noch ihren Pflichten als Mitglied des europäischen

Konzeres, noch auch den einstimmigen Wünschen der Großmächte. Weit davon entfernt, einen Schritt zu einer befriedigenden Lösung gemacht zu haben, ist die Situation des Orients verschlimmert und sie bleibt eine beständige Drohung für die Ruhe Europa's, für die Gefühle der Menschlichkeit und für die innere Ruhe der christlichen Völker.

Unter diesen Umständen hält der Kaiser, bevor er die Schritte fixirt, die ihm zu thun gefallen wird, darauf, die Schritte zu kennen, zu welchen die Kabinete sich entschließen werden, mit welchen wir bisher gemeinsam zu gehen bestrbt waren und so weit als möglich (autant qu'il sera possible) noch gemeinsam zu gehen wünschen.

Das Ziel, welches die Großmächte im Auge haben, ist klar durch die Akte der Konferenz definiert. Die Weigerung der türkischen Regierung trifft Europa in seiner Würde und in seiner Ruhe. Es liegt uns daran, zu wissen, was die Kabinete, mit welchen wir uns bisher in's Einvernehmen gesetzt, zu thun gedenken, um auf diese Weigerung zu antworten und die Ausführung ihres Willens zu sichern.

Tagesneuigkeiten.

Die diesjährige ordentliche General-Versammlung der Nagy-Sároser Kunstmühl-Actien-Gesellschaft findet am 27. Februar l. S. Vormittags 9 Uhr im hiesigen Rathhause statt. Gegenstände der Beratung: 1. Bericht der Direction über das abgelaufene Geschäftsjahr und Beschlussfassung darüber. 2. Bericht des Aufsichtsrathes. 3. Bestimmung der Dividende. 4. Wahl eines Direction-Mitgliedes. 5. Wahl des Aufsichtsrathes, im Sinne des Handelsgesetzes für drei Jahre.

Eine Hochzeit ohne Brant. Eine wahre Geschichte, die sich jüngst in unserer guten Stadt zugegetragen hat. Es muß eben nicht Alles in Amerika oder Paris geschehen! In unserem Busen schlagen auch Herzen, welche edlerer Gefühle fähig sind, wir haben auch schöne Damen mit lilienweißen Antlitz und Rosenwangen und mitunter wohl auch schönere als die Pariser. Warum könnten sich also bei uns nicht ebenso gut Romane ereignen, wie sie unter den Landeleuten der beiden Dumas so häufig vorkommen. Es hält uns also durchaus nichts ab, zu beginnen.

Sie war ein schönes Mädchen, reich an Haaren, jung an Jahren, und er machte nach öfterer Conversation die Entdeckung, daß sie nebenbei auch noch im Besitze eines strahlenden Auges sei. Das war eine gefährliche Entdeckung! Von diesem Augenblicke anfangen hatte er — wie jener Ritter — „weder Raft noch Ruh.“ Er wachte und schwärmte, träumte und schlief, grämte und härmte sich, fühlte sich unglücklich und seelig, abwechselnd und auf einmal, wie dies schon bei verliebten Leuten seit uralten Zeiten vorzukommen pflegt. Ist man schon so weit angelangt, so bleibt in der Regel nichts anderes übrig, als lebensmüde zu werden, oder — zu heirathen. So dachte auch er; doch zog er das letztere Heilmittel vor, und beschloß — sich zu erklären. Das that er denn auch. Sie erröthete er schweig, sie reichten sich die Hände und sie war — seine Braut. Ein, zwei Wochen hing der Himmel, wie dies bei Brautleuten nicht anders sein kann, voller Weigen. Doch „des Lebens ungemischte Freude ward noch keinem Irdischen zu Theil.“ Die finsternen Gesichte verursachten Mischöne im süßen Concerte der himmlischen Geigen.

Im Herzen der Braut gewannen mittlerweile andere Ansichten einen immer größeren Spielraum, und schließlich wurde die Brautenschaft rückgängig gemacht. Da erwachte im Ex-Bräutigam das männliche Selbstgefühl und er beschloß den Hochzeitschmaus trotzdem und alledem auch ohne der Braut abzuhalten. Wie gedacht so gethan. Die Freunde des gewesenen Bräutigams wurden eingeladen. Der Wein floß in Strömen, und unter schallenden Musikklängen wurde vergessen, daß eigentlich keine Braut vorhanden war. Uebrigens sollen beide Theile mit diesem Ausgange sehr zufrieden sein.

Eine paprizirte Tanzunterhaltung. Eine Geschichte, wie solche auch nicht täglich vorzukommen pflegt. In unserer Nachbarstadt Bartfeld, fand — wie wir seinerzeit anzeigten — unlängst eine Tanz- und Gesangs-Soirée statt. Die Sänger ernteten wohlverdienten Beifall, und es begann der Tanz. Raum waren indessen die ersten Touren zu Ende, als allmählig eine rothe Wölckchen emporschwebte, welche die parfümirte Atmosphäre des Saales rasch erfüllten. Es entstand ein allgemeines Niesen, welches bald bedenkliche Dimensionen annahm, und man kann sich leicht denken, daß die hiedurch hervorgerufene Verwirrung das Amino eher verminderte, als erhöhte. Schließlich stellte es sich heraus, daß der Fußboden mit einer Lage von echten Szegediner Paprika bedeckt war. Wie dies kam — so wird uns aus Bartfeld berichtet — ist bis jetzt noch unermittelt. Hat man es hier mit einem Spaß zu thun, so war derselbe sehr brutal und sträflich.

Piknik. Die hiesige Jeunesse de Juifs veranstaltete am 10. d. M. einen Piknik, welcher, laut den pompösen Vorbereitungen, ein großartiger zu werden verspricht.

Die Vorbereitungen zum Maskenzuge, welcher die Brautwerbung des Königs von Kubbien darstellen und am letzten Fasching stattfinden wird, sind bereits getroffen. Wir hatten Gelegenheit, den mit zwei riesigen Giraffen bespannten Thronwagen und einzelne Costüme zu sehen und können sagen, daß hiedurch Alles bisher Dagewesene verdunkelt werden wird. Man denke sich schlanke Matonen und Palmen, und in deren Schat-

ten von Gold, Silber, Brillanten und sonstigem Geschnide blitzende Potentaten, eine schöne Königin und Gefolge, Alles umhaucht von einer wahrhaft orientalischen Farbenpracht und man kann sich eine ungefähre Vorstellung des Genüßes machen, welchen das mehrschichtige Bild den Wallgästen bieten wird. Unsere Schützen haben weder Kosten noch Mühe gescheut, um das Publikum zu amüsiren. Wir könnten schon im Vertrauen noch einige Details verrathen, doch wir thun es nicht. Man komme, und sehe!

Theater. Die gegenwärtig in Kaschau wirkende Schauspielgesellschaft, welche über ihr Geuch die Erlaubniß erhielt, vom 1. April des Jahres anfangen, hier Vorstellungen zu geben, hat sich dafür bedankt, und wird von derselben keinen Gebrauch machen, weil der Gesellschaft des Theaterdirectors Geröfy eine gleiche Lizenz bis zum 1. April ertheilt worden ist, und die Kaschauer Gesellschaft sich daher keinen materiellen Mißerfolgen aussetzen will, was unserer Meinung nach ganz richtig ist.

Ein Eperieser Peleskei notarius. Es dürften sich noch Manche unserer g. Leser, die das ehemalige Aktientheater zu besuchen pflegten, auf den folgenden komischen Zwischenfall erinnern, welcher sich, wenn wir gut unterrichtet sind, in den Dreißiger Jahren ereignete.

Es produzirte sich eben ein berühmter Costumeur und Taschenpieler. Seine Kunststücke erregten allgemeine Bewunderung und das P. T. Publikum hatte kaum Zeit sich von einem Staunen zu erholen, um gleich darauf in ein zweites zu verfallen. Der Vorstellung wohnte unter Andern auch ein guter alter Herr bei, der in der Mitte der ersten Sperrsiß-Reihe einen Sitz inne hatte und alle Bewegungen des Zauberkünstlers unverwandten Blickes verfolgte. Als nun eben eine äußerst wirksame Piece die Aufmerksamkeit der Anwesenden in vollem Maße in Anspruch nahm und im Saale eine athemlose Stille herrschte, sprang der erwähnte alte Herr plötzlich auf, wandte sich gegen das überauschichte Publikum und machte sich durch folgende Worte denkwürdig, die er mit kräftiger sonorer Stimme ausbrachte: „Meine Herren, schenken Sie dem Gebahren dieses Menschen keinen Glauben. Was er Ihnen vorzeigt, ist nichts anderes als Lug und Trug, (szemfennyvesztés) das können Sie mir glauben, das sage ich Ihnen!“ Wir brauchen nicht erst zu sagen, daß diese Worte ein schallendes Gelächter hervorriefen, in welches schließlich auch der Anfangs nicht wenig verblüffte Zauberer mit einstimmt.

Erfrorene Kartoffeln. Von einem Abonnenten wird der „Erb. Btg.“ ein Mittel genannt, gefrorenen Kartoffeln ihren eigentlichen reinen Geschmack wiederzugeben. Das Verfahren hierbei ist ein sehr einfaches und ohne Kostenaufwand ausführbar. Die gefrorenen Kartoffeln lasse man, ohne sie vorher auf irgend eine Art aufgethaut zu haben, eine Stunde lang in kaltem Wasser liegen, worauf man sie nach Entfernung aus demselben mit heißem Wasser begießt und sie in solchem etwa dieselbe Zeit beläßt. Alsdann gekocht, sollen die Kartoffeln den ihnen im gefrorenen Zustande eigenenthümlichen süßlichen Geschmack vollständig verloren haben. Es ist zwar nicht gesagt worden, ob dies Verfahren bei allen den hier kultivirten Kartoffelsorten mit Erfolg anwendbar ist, immerhin dürfte es sich doch der Mühe verlohnen, Versuche mit kleineren Proben zu machen, um so mehr als dieselben keineswegs kostspielig sind.

Neue Musikalien. Bei Taborffy und Paris in Budapest sind erschienen: 1. Kammer-Polka, française, über die Coupletts: „Ein Anfang muß sein“ und „Laßt's nur wachen“ für Pianoforte componirt von Wilhelm Hofenzweig. Preis 50 fr. 2. Kaiser-Marsch, gesungen vom sogenannten Bauwirth, für Pianoforte componirt von Carl Rohrbacher. Preis 60 fr. — 3. „Was will die einsame Thron?“ Gedicht von Heine. Für eine Tenorsstimme mit Pianoforte-Begleitung, in Musik gesetzt von Rech. Preis 50 fr.

Fruchtpreise vom 9. Februar 1877.

Roggen per 100 Kilogr.	fl.	8.50	8.75
Weizen „ 100 „	„	11.—	11.50
Gerste „ 100 „	„	5.50	6.50
Hafer „ 100 „	„	5.—	6.—
Mais „ 100 „	„	—	—
Erbsen „ 100 „	„	8.—	10.—
Linzen „ 100 „	„	8.—	12.—
Hirsolzen „ 100 „	„	10.—	10.50
Erbsapfel „ 100 „	„	2.40	—

Die in **Wien** am 3. Feber gehobene Zahlen. **67, 16, 9, 4, 32.**
Die nächste Ziehung am 17. Feber 1877.

Felölös szerkesztő: **Kyss Géza.**
Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

711. v. szám. 42 1-2

Arverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdtt. 403. §-a értelmében ezennel közhírré teszi: hogy az eperjesi kir. járásbíróság 6486 P. számú végzése által Papp Kálmán eperjesi lakos ellen, a Soóvári kincstáriügyszétség részére 1600 frt követelés végett elrendelt biztosítási végrehajtás folytán bíróság lefoglalt s 3585 frtra becsült egy 10 öles hosszú fenyődeszkából készült épület, egy szesztözei berendezés mely áll 9 fakád, egy nagy kazán, 3 drb. vörös rézből készült üst, sarga réz csövek és csapokkal, egy 4 ló erejű cséplőgép, egy zoldre festett szecsakavágó, egy 10-ed méreg, 1000 mázsa széna, és egy téglából épült zindelylyel fedet 4 faajtóval és 3 ablakkal ellátott kerulői épület anyagából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén, vagyis Lieserten alperes kibérelt helységében leendő eszközészére határidőül 1877-ik évi februárhó 24-ik napjának délelőtti 9 órája kitűzettel, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak: hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdtt. 406. §-a szerint, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Eperjesen 1877-ik évi februárhó 15-ik napján.
Torjay Károly,
kiküldött bírósági végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik: mikép a Dahlström Anna hagyatékaéhoz tartozó Eperjes szab. kir. város 860. szám alatti tkönyvbeni 2976. helyrajzi 208 frtnyi értékű, — 2797. helyrajzi 20 frt értékű, — 2884. helyrajzi 80 frt értékű és 2959—2960 helyrajzi és 1177 frtnyi értékű, — valamint az 1609—1792. és 2003. helyrajzi s 444 forint értékű ingatlanok az 1877. évi februárhó 27. napján délelőtt 9 órakor ezen kir. telekkönyvi hatóság pertári helységében megtartandó árverés alkalmával egyenként és becsáron alul is el fognak adatni, kiemeltetvén: hogy minden árverező a becsértéknek 10% bánatpénzt letenni köteles — és hogy a többi feltételek az itteni irattárban mindenkor betekinthetők.

Kelt az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1876. évi decemberhó 28-án tartott üléséből.

Péchy,

elnök.
Czirbusz István,
aljegyző.

Warning.

Zur Kenntniß dessen gelangt, daß in Eperies mehrere angeblich mit meiner Giro-Unterschrift versehene Wechsel cursiren, warne ich Jedermann vor Annahme derselben, nachdem ich sie hiemit als Falsifikate erkläre.

Emanuel Leuchtag.

Gutsverpachtung.

Die **gräfl. Szirmay'schen Güter** im Sároser Comitate und zwar:

1. In **Szent-Mihály** und **Tolcsemes**, unweit von Eperies gelegen, bestehend aus Intravillangrund, 464 Joch Aekern und Wiesen, nebst dazu gehöriger Hutweide, Regalbeneficien, entsprechenden Winter-Anbau und Fundus instructus.

2. In **Bukocz**, bestehend aus Intravillangrund, 302 Joch Aekern und Wiesen nebst entsprechender Hutweide, Regalbeneficien und Fundus instructus.

3. In **Gribó**, bestehend aus Intravillangrund, 258 Joch Aekern und Wiesen, dazu gehöriger Hutweide, Regalbeneficien — und Fundus instructus, sind einzeln und abgesehen von 1. April 1877 angefangen, auf 6 nacheinander folgende Jahre in schriftlichem Offertwege zu verpachten.

Die schriftlichen, versiegelten Offerten, sind bis 24. Feber 1877 an den Gefertigten, **Leutschau, Zipser Comitat**, einzureichen oder einzusenden, und kann, nähere Auskunft, über die Pachtbedingungen, sowohl dafselbst, als auch bei dem Advokaten Herrn Aurel von Kubinyi in Eperies, bezüglich der Güter Bukocz und Gribó aber, auch bei dem Advokaten Herrn Oskar von Nyomarkay in Sztrapoké ertheilt werden.

39 2-3 **Moritz Kermeszky,**
als Bevollmächtigter des Herrn Grafen Alfred von Szirmay.

Julius Naprawszky,

Tapetzierer in Eperies,
empfehl't sich einem P. T. Publikum zur Anfertigung aller in dieses Fach schlagenten Arbeiten, als: alle Gattungen

Möbelarbeiten
sowohl neu anzufertigen als auch zur Reparatur,

ferner werden jede Art Gebr. **Thonet'sche gebogene Holz-Möbel zum Ueberflechten** übernommen, und werden sowohl in der Stadt als auch auf dem Lande bei prompter Bedienung zu den solidesten Preisen angefertigt.

Wohnung: Ungar-Gasse, Nr. 235. im Hause der Frau Furman, vis-à-vis der Fleischbänke. 3-3

Eisenkraut Mór

tudakozó- és közvetítő-intézete
Eperjesen, Collegium-épület.

Ajánlja magát minden háztartás és szállodának szükségelt férfi és női cselédek elhelyezésére, ugy szintén közvetít bel- és külföldi nevelő-nöket, kassirnőket, varró- és szobateányokat, dajkákat, nevelőket, főpinczereket és pinczernőket, inasokat, kocsisokat sat. 43
Azonkívül elfogad közvetítést minden üzlet ágáiban.